

גליון הש"ס

נה:

במה בהמה פרק חמישי שבת

מסורת הש"ס

א) (וימאס פז, ט) ב' צ"ז ח.,
א) (נ"ל פלג, ד) רש"ל מ"ז (שי"ח, ט) לשון נמש,
א) (נ"ל ואלסיה, ו) נ"ל (הכרת להם וכן צימי חולא, מזר דבש, ו) יומא ט.,
א) (סנהדרין פב, ט) נ"ע (מוספות סנהדרין ד, ד"ה ובינן, י) (נ"ל כמו ויחל משה, ט) (דברים גג, ט) מהסר"א גורם רבא,
א) (נ"ל מעשרים, ט) (נ"פ"ק דסוטה),

תורה אור השלם

1 הכל באשר לכל מקרה אחר לצדיק ולרשע לטוב ולרשע ולשטא ולזבח וללשאר איקנו זבח סטוב בחטא השבע באשר שבתע ר'א: קהלת ט ב
2 ויאמר יי אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נשבעתי להם: במדבר כ ב
3 ואת עמקא שם באשלים תחת יואב על הדבא ומקשא בן איש ושמו יורא הישראלי אשר בא אל אביגיל בת נחש אחות צדקיה אם יואב:

שמואל ב יז כה ואחיותיהם צדקיה ואביגיל ובני צדקיה אבשי ויזאבד אל שלשה: דברי הימים א ב טז
5 ויהי בשבן ישראל צָאֲרָץ יהוא וילך ראונו וישבב את בליהא פילגש באיו וישבע ישראל ויהי בני יעקב שנים עשר:

בראשית לה כב
6 אָרֹר שָׁבַב עַם אֶשֶׁת אֲבִיו בִּי גִלָּה בְּנָה אֲבִיו וְאָמַר קָל דָּמָה אִמָּהּ: דברים כו כ
7 פחו בעים אל תותרי בי עלית משבבי אביר אז חלקך יציעי עלה:

8 וְהָלַךְ הָאִישׁ הַהוּא מִעִירוֹ מִמִּקְוֵי יַמְיָמָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת וְלִזְבֹּחַ לַיהוָה בְּשָׂלוֹם וְשָׁם שָׁנָה בְּנִי עָלִי חֲפָנִי וּפְנִיחַס בְּחִינִים לָקִי: שמואל א א ג
9 וַיֵּצֵא זָקֵן מֵאֵד וַיַּעֲמֵק אֶת כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֹׂן בְּנֵיו לִלְכָּל יִשְׂרָאֵל וְאֵת אֲשֶׁר יִשְׁכְּבוּן אֶת הַנְּשִׁים הַצַּבּוֹת פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

שמואל א כ ב
10 וְאֵחָיָה בֶן אֲחִזְבַּו אָחִי לְהִשְׁתַּחֲוֹת וְלִזְבֹּחַ לַיהוָה בְּנֵי פִינְחָס בֶּן עֲלִי בֶהָן יָ בְשָׁלוֹם גִּשָׁא אֶפְרַיִם וְהָיָה לֵא דַעַב בִּי הָלַךְ וְהָיָה: שמואל א די ג
11 יִכְרַת יי לְאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה עַד וְעַתָּה מֵאֲהָלֵי יַעֲקֹב וּמִגִּישׁ מִנְחָה לַיהוָה מֵלֹאכִי בִּי בִי אַל בְּנֵי בִי לֹא טוֹבָה הַשְׁמָעָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי שֹׁמֵעַ מִעֲבָרִים עִם יי:

שמואל א כ כד
13 וַעֲבִי עָלֵי בְנֵי בְלִיעֵל לֹא דַעַו אֶת אִי:

שמואל א יב

מוסף רש"י

ארבעה מתו בעטיו של נחש. צענמו של נחש, כלומר לא היו רלוין למות אלא שגוריה גזירת מיתה על כל מולדתיים של אדם הראשון בעצמו של נחש. בעטיו, מרגיש של עצמו, דכתיבי (דניאל א) איתעינו כל כי וכן (שם ב) מתיב עטא וטעס (ב"ב יז), עלבון אמי תבע. השמעה אשר אנכי שמע ששמתה רחל ענל יעקב

צעטיו של נחש. צענמו של נחש שהשיא לחוה ולא בחטא אחר שלא חטאו. צעטיו כמו עטא וטעס (דניאל ב): **ואחיותיהם.** צבני ישי משמעיו: אלא לאו ר"ש **בן אלעזר.** דאמר משה ואהרן בחטאם ממו ומודה צבני: **כל האומר** **ראובן חטא.** צמעשה בלהה: **דכטיב.** צההוא קרא: **ויסיו בני יעקב וגו'.**

להוציא מלנך שלא מחשדנו: **ויבא חטא זה לידו.** ויגזור הקצ"ה שיהיו מן המקללים: **אחס של שכינה.** כך היה יעקב עושה צארכעה אהלי נסיו מעמיד מטה לשכינה וצאותו אהל שהוא רואה צו השכינה הוא צא ולן אותו הלינה: **חללת.** אותו שם שעלה על יצועי דהיינו שכינה מדלל כמיב יצועי עלית טעס אחר עד שלא נבנה אהל מועד היתה שכינה מנזיה צאהלי לדקים: **פחו.** נוטריקון הוא: **פוסה.** לשון עמא פוזא (לקמן דף פח). פומה מיהרת צענמן וחטאת: **זלסה.** זולת: **פילגס.** להנצל מן החטא: **חלסה.** (ויחל משה (שמות לב): **ועזעס'.** יראת לחטוא לר' אליעזר ור' יהושע חטא ולרנן גמליאל ולמודעי בקש לחטוא ולא חטא: **חליס.** חולי גדול להתאפק לכבש ילך: **כל האומר בני עלי חטאו.** צאשת איש אינו אלא טועה ומינהו צביוון קדשים חטאו: **דאמר רב.** לקמן צשמעתין פנחס לא חטא ויליף לה מקרא ור' יונתן יליף לה לחפני מהאי קרא דמקיש חפני לפנחס: **ששוס אס קיניהן.** שהיו מסרצין להקריב שוס קרבן אלא צקושי דכדכתיב (שמואל א ב) גס צטרס יקטירון את החלצ וגו' וכשהיו זכות וילדות צלות ממקוס אחר לשילה להקריב את קיניהן והן היו משהין מלהקריצס והנשים לא היו יכולין לסמוך עליהם שיקריצו והיו שזהות שם ולא היו חוזרות אלל צעליהן עד שראו קיניהן קרצין והיו טהורות לקדשים וליכנס לעזרה לפיכך מעלה עליהם כלילו שכבס אחר מונעים אותן מפריה ורבי': **פנחס לא חטא.** צאשת איש דאשר ישכבון את הנשים צאשת אלו חפני לצדו: **ואחיס בן אחיעזר וגו' כהן ה'.** צשילה נושא אסוד. הרי שמיתקו לשבח ומזכיר עליו שם פנחס אצי אציו: **אפשר צא חטא לידו והספוט מייחסו.** לשבח ואת בן צנו מייחסו אחריו ולהכתיב גצי עזריה דנואפים יכרת ה' לאיש וגו' והאי קרא צצא על הנכרית ועל הזונה מישמעני כדדרשין ליה צאלו הן הגשרפין [פג]. דכתיב לעיל מיניה כי חלל יהודה קדש ה' אשר אהב ובעל צת אל נכר ודרשין כי חלל יהודה קדש זו זונה וכן הוא אומר לא תסיה קדשה וגו' ט: **ער.** חריף להצין ולהורות צין

אהרנית ערנית: **ואס כהן הוא כו'.** וכאן מייחס כהן מגיש מנחה אחר פנחס: **והכטיב אל צני כי לא טובה** **השמועה אשר אנכי שומע מעצירים** **אמר** **רב הונא צריה דרב יהושע מעצירים כטיב.** קשה צעיני שם החכס המזכר כאן כי אומר אני שטעות גדול הוא ול"ג לה להא מילתא שהרי צספרים מוגהים כטיב מעצירים וגס בצמסורה הגדולה צמקוס שמניוין שם כל הציצות דלל כטיב צבן יו"ד וקורין ולא נמנה זה והס מגויין ע"פ החשבון. וזו אינה קשיא דהאי מעצירים לאו לשון עזריה הוא אלא לשון ועצירו קול צמחנה (שמות לו) וה"ק להו לא טובה השמועה אשר אנכי שומע את עס ה' מעצירים ומכריזין וקובלים עלינס והאי שמוע הוא ואעס ה' קאי ולאז עזריה שם עזריה הו עזריהם ולאז אומר בניי **השמועה אשר אנכי שומע מעצירים** **עס ה'.** אציהס היה מוכיחס: **והא כטיב מעצירים אמר** **רב הונא צריה דרב יהושע מעצירים כטיב.** קשה צעיני שם החכס המזכר כאן כי אומר אני שטעות גדול הוא ול"ג לה להא מילתא שהרי צספרים מוגהים כטיב מעצירים וגס בצמסורה הגדולה צמקוס שמניוין שם כל הציצות דלל כטיב צבן יו"ד וקורין ולא נמנה זה והס מגויין ע"פ החשבון. וזו אינה קשיא דהאי מעצירים לאו לשון עזריה הוא אלא לשון ועצירו קול צמחנה (שמות לו) וה"ק להו לא טובה השמועה אשר אנכי שומע את עס ה' מעצירים ומכריזין וקובלים עלינס והאי שמוע הוא ואעס ה' קאי ולאז עזריה שם עזריה הו עזריהם ולאז אומר בניי

השמועה אשר אנכי שומע מעצירים **עס ה'.** אציהס היה מוכיחס: **והא כטיב מעצירים אמר** **רב הונא צריה דרב יהושע מעצירים כטיב.**

קשה צעיני שם החכס המזכר כאן כי אומר אני שטעות גדול הוא ול"ג לה להא מילתא שהרי צספרים מוגהים כטיב מעצירים וגס בצמסורה הגדולה צמקוס שמניוין שם כל הציצות דלל כטיב צבן יו"ד וקורין ולא נמנה זה והס מגויין ע"פ החשבון. וזו אינה קשיא דהאי מעצירים לאו לשון עזריה הוא אלא לשון ועצירו קול צמחנה (שמות לו) וה"ק להו לא טובה השמועה אשר אנכי שומע את עס ה' מעצירים ומכריזין וקובלים עלינס והאי שמוע הוא ואעס ה' קאי ולאז עזריה שם עזריה הו עזריהם ולאז אומר בניי

השמועה אשר אנכי שומע מעצירים **עס ה'.** אציהס היה מוכיחס: **והא כטיב מעצירים אמר** **רב הונא צריה דרב יהושע מעצירים כטיב.**

קשה צעיני שם החכס המזכר כאן כי אומר אני שטעות גדול הוא ול"ג לה להא מילתא שהרי צספרים מוגהים כטיב מעצירים וגס בצמסורה הגדולה צמקוס שמניוין שם כל הציצות דלל כטיב צבן יו"ד וקורין ולא נמנה זה והס מגויין ע"פ החשבון. וזו אינה קשיא דהאי מעצירים לאו לשון עזריה הוא אלא לשון ועצירו קול צמחנה (שמות לו) וה"ק להו לא טובה השמועה אשר אנכי שומע את עס ה' מעצירים ומכריזין וקובלים עלינס והאי שמוע הוא ואעס ה' קאי ולאז עזריה שם עזריה הו עזריהם ולאז אומר בניי

השמועה אשר אנכי שומע מעצירים **עס ה'.** אציהס היה מוכיחס: **והא כטיב מעצירים אמר** **רב הונא צריה דרב יהושע מעצירים כטיב.**

קשה צעיני שם החכס המזכר כאן כי אומר אני שטעות גדול הוא ול"ג לה להא מילתא שהרי צספרים מוגהים כטיב מעצירים וגס בצמסורה הגדולה צמקוס שמניוין שם כל הציצות דלל כטיב צבן יו"ד וקורין ולא נמנה זה והס מגויין ע"פ החשבון. וזו אינה קשיא דהאי מעצירים לאו לשון עזריה הוא אלא לשון ועצירו קול צמחנה (שמות לו) וה"ק להו לא טובה השמועה אשר אנכי שומע את עס ה' מעצירים ומכריזין וקובלים עלינס והאי שמוע הוא ואעס ה' קאי ולאז עזריה שם עזריה הו עזריהם ולאז אומר בניי

השמועה אשר אנכי שומע מעצירים **של נחש.** והא דכתיב (קהלת ו) כי אדם

אין לדיק צארכ וגו' צרוצ צני אדם קאמר: **וש"מ יש**

מיתה בלא חטא ויש יסורים בלא עון. ואע"ג דצמאי דקאמר אין יסורין צלא עון לא איתומצ: **כל האומר בני עלי חטאו אינו אלא**

מועה. פירוש צמאי דכתיב אשר ישכבון לא חטאו אלא מצוים קדשים היו דכדכתיב (שמואל א ב) צטרס יקטירון החלצ וגו':

מעצירים כטיב. הש"ס שלנו חולק על ספרים שלנו שכתוב צהס ט(מעצירים) וכן מצינו ציושלמטי צשמזון והוא שפט את ישראל ארכעים שנה מלמד שהיו פלסמים ירליס ממנו כ' שנה אחר מותו כמו צחיו * וצכל ספרים שלנו כמיב כ' שנה (שופטים טו): **מתוך שהיה לו צפנחס צמחות.** ופליג אר' יונתן דאמר שניהס לא חטאו: **שהיה**

ביה קרא דכתיב **צואת עמשא שם אבשלום תחת יואב** **ט(שר)** **הצבא ועמשא בן איש ושמו יורא הישראלי אשר בא אל אביגיל בת נחש אחות צרויה אם יואב וכי בת נחש הואי והלא בת ישי הואי דכתיב יואחיותיהן צרויה ואביגיל אלא בת מי שמת בעטיו של נחש מני אלימא תנא דמלאכי השרת והא איכא משה ואהרן אלא לאו ר"ש בן אלעזר היא ויש"מ יש מיתה בלא חטא ויש יסורין בלא עון ותיובתא דרב אמי * תיובתא: א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן כל האומר ראובן חטא אינו אלא מועה שנאמר ויהיו בני יעקב שנים עשר מלמד שכולן שקולים כאחת אלא מה אני מקיים וישכב את בלהה פילגש אביו מלמד שבלבל מצעו של אביו ומעלה עליו הכתוב כאילו שכב עמה תניא ר"ש בן אלעזר אומר מוצל אותו צדיק מאותו עון ולא בא מעשה זה לידו אפשר עתיד זרעו לעמוד על הר עיבל ולומר * ארור שוכב עם אשת אביו ויבא חטא זה לידו אלא מה אני מקיים וישכב את בלהה פילגש אביו עלבון אמו תבע אמר אם אחות אמי היתה צרה לאמי שפחת אחות אמי תהא צרה לאמי עמד ובלבל את מצעה אחרים אומרים שתי מצעות בלבל אחת של שכינה ואחת של אביו והיינו דכתיב וזו חללת יצועי עלה ט(אל תקרי יצועי אלא יצועיי) כתנאי פחו כמים אל תותר ר' אליעזר אומר פותה חבתה זלתה ר' יהושע אומר פסעתה על דת חמאת זנית ר"ג אומר פיללתה חלתה זרחה תפלתך אמר ר"ג עדיין צריבין אנו למודעי ר' אלעזר המודעי אומר הפוך את התיבה ודורשה ט ועזעתה הרתעתה פרחה חטא ממך רבא אמר ואמרי לה ר' ירמיה בר אבא זכרת עונשו של דבר חלית עצמך חולי גדול פירשת מלחטוא: ראובן בני עלי בני שמואל דוד ושלמה ויואש סימון: "אמר ר' שמואל בר נחמני א"ר יונתן כל האומר בני עלי חטאו אינו אלא מועה שנאמר * ושם שני בני עלי (עם ארון ברית האלהים) חפני ופנחס כהנים לה' סבר לה כרב דאמר רב פנחס לא חטא מקיש חפני לפנחס מה פנחס לא חטא אף חפני לא חטא אלא מה אני מקיים * אשר ישכבון את הנשים מתוך ששהו את קיניהן שלא הלכו אצל בעליהן מעלה עליהן הכתוב כאילו שכבס גופא אמר רב פנחס לא חטא שנאמר וואחיה בן אחיעזב אחי אי כבוד בן פנחס בן עלי כהן ה' וגו' אפשר חטא בא לידו והכתוב מייחסו והלא כבר נאמר ייכרת ה' לאיש אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה לה' צבאות ט(אם ישראל הוא לא יהיה לו ער בחכמים ולא עונה בתלמידים ואם כהן הוא לא יהיה לו בן מגיש מנחה אלא לאו שמע מינה פנחס לא חטא אלא הא כטיב * אשר ישכבון ט(ישכבן כטיב והכתיב אל בני כי לא טובה השמועה א"ר נחמן בר יצחק בני כטיב והכתיב מעעירים א"ר הונא בריה דרב יהושע מעעירים כטיב והכתיב בני בליעל מתוך שהיה לו לפנחס למחות לחפני ולא מיחה מעלה עליו הכתוב כאילו חטא א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן כל האומר בניי**

השמועה אשר אנכי שומע מעצירים **עס ה'.** אציהס היה מוכיחס: **והא כטיב מעצירים אמר** **רב הונא צריה דרב יהושע מעצירים כטיב.** קשה צעיני שם החכס המזכר כאן כי אומר אני שטעות גדול הוא ול"ג לה להא מילתא שהרי צספרים מוגהים כטיב מעצירים וגס בצמסורה הגדולה צמקוס שמניוין שם כל הציצות דלל כטיב צבן יו"ד וקורין ולא נמנה זה והס מגויין ע"פ החשבון. וזו אינה קשיא דהאי מעצירים לאו לשון עזריה הוא אלא לשון ועצירו קול צמחנה (שמות לו) וה"ק להו לא טובה השמועה אשר אנכי שומע את עס ה' מעצירים ומכריזין וקובלים עלינס והאי שמוע הוא ואעס ה' קאי ולאז עזריה שם עזריה הו עזריהם ולאז אומר בניי

השמועה אשר אנכי שומע מעצירים **עס ה'.** אציהס היה מוכיחס: **והא כטיב מעצירים אמר** **רב הונא צריה דרב יהושע מעצירים כטיב.**

קשה צעיני שם החכס המזכר כאן כי אומר אני שטעות גדול הוא ול"ג לה להא מילתא שהרי צספרים מוגהים כטיב מעצירים וגס בצמסורה הגדולה צמקוס שמניוין שם כל הציצות דלל כטיב צבן יו"ד וקורין ולא נמנה זה והס מגויין ע"פ החשבון. וזו אינה קשיא דהאי מעצירים לאו לשון עזריה הוא אלא לשון ועצירו קול צמחנה (שמות לו) וה"ק להו לא טובה השמועה אשר אנכי שומע את עס ה' מעצירים ומכריזין וקובלים עלינס והאי שמוע הוא ואעס ה' קאי ולאז עזריה שם עזריה הו עזריהם ולאז אומר בניי

השמועה אשר אנכי שומע מעצירים **עס ה'.** אציהס היה מוכיחס: **והא כטיב מעצירים אמר** **רב הונא צריה דרב יהושע מעצירים כטיב.**

קשה צעיני שם החכס המזכר כאן כי אומר אני שטעות גדול הוא ול"ג לה להא מילתא שהרי צספרים מוגהים כטיב מעצירים וגס בצמסורה הגדולה צמקוס שמניוין שם כל הציצות דלל כטיב צבן יו"ד וקורין ולא נמנה זה והס מגויין ע"פ החשבון. וזו אינה קשיא דהאי מעצירים לאו לשון עזריה הוא אלא לשון ועצירו קול צמחנה (שמות לו) וה"ק להו לא טובה השמועה אשר אנכי שומע את עס ה' מעצירים ומכריזין וקובלים עלינס והאי שמוע הוא ואעס ה' קאי ולאז עזריה שם עזריה הו עזריהם ולאז אומר בניי

גמ' ר' מתו בעטיו של נחש בר' מוסיק פ' בראשית ועל דא יהושע לא מת אלא בעטיו דנחש וכו' וכוזריק פ' בראשית צספוק ויחנס ה' מלתא דאסתלקו בגין ההוא עטיא דנחש עמרס לוי צמנין ואת דלמרי אף יסי: שם תויובתא. ע"י ברא"מ פ' וישלח ד"ה אומתא ובס' שופטים ד"ה ויהי: תוס' ד"ה מקבירים בתיב וכו' ובבל ספרים שליט. וכן מלטי צנדה דף לג ע"א תוס' ד"ה והשטא שכתבו דהמסורת שלנו מחולק עם הש"ס. ובגמליה דף ככ ע"א כתבו תוס' דוחל הוא פ' פסוקים סמוך לפסעה צענינו וכן והקרינא ובס"ת שלנו ויחל הוא ד' פסוקים ממהפסעה וכן והקרינא ג"פ ובמ"ש מהסר"א שם ובפסחים דף קיז ע"א תוס' ד"ה שומעם כתבו שלא יתכן שהיה ממור כ' פסוקים ואלו צספרים שלנו ממור קין הוא כ' פסוקים. ע' מהסר"א שם ע"א ובסנהדרין דף ד ע"א פירש"י שם דכנסה דחיד כמיב קרנות מלל ובס"ת שלנו כמיב חסר. ובדף ד ע"א כ' רש"י דכנסה היתה כי יציאל כמיב לטעת חסר ובס' והיה אס שמע כמיב מלל. ובס"ת שלנו כ' ע"א כמיב מלל. ובדף כ ע"א חס' להביות וקרי להביו ובפסחים שלנו גס הכמיב להביות. עוד שם דף קכ ע"א. וחסר לו וישמע לו מיעטא ליה. ובפסחים שלנו כמיב ושמר. ובס"ת דף ט ע"א הלא פסוח צסין ובפסחים שלנו כמיב צסין. וע' מהסר"א שם מהסר"א ובהקדשין דף ל ע"א. והתגלה ובהקדשין של פסוקי ובהקדשין צס' לו צספוק וחסר לו צו צסס מלי הבורה כ' צין דסס מלי הבורה צספוקים וציושלמטי שטיא חס' צמכותו דף ו ע"ב דבחוקלת ציכר אלהים סה. ובספרים שלנו כמיב מלל. ובס"ת צמחוס פ' מומות ואת כל אסר אלוה הוא ויו"י מיהיה ולפנינו כמיב את צלא ו'. ע"י ברא"ס שם. ומתרגם רבה שיר השירים צספוק אלונו לנו שפעלס שעליס א"ר צריס קדמאה מלל מניינא חסר. ובמסורה איון ק אלא חסרייט חסר. ובצריטו דף ו ע"ב כמי' לכלתו ובפסר"י שלנו צריה א ח ממיב לללות. ובפסחים דף ג ע"א ר' דטור. ובפסחים שלנו כמיב טהר סה ט(י). ובצריטו דף לו ע"ב את דהוגד הוגד קרי ולא כמיב. ובפסחים שלנו הוא קרי ובמיב מ"ש שם. ובפסוק איר ה' אלנך אשר הלאמך איתא ציושלמטי פ"ה דטובה דחסר י. ובפסחים שלפנינו הוא מלל יו"י. ובמדגס ויקרא רבה פ' ט' וסס דרך. א"ר ינו וסס כמיב ובפסחים שלט ינו וסס כמיב ובפסחים שלט חמס צסין. ובפירש"י צמחוס בראשית כ"ד הפילגסס חסר כמיב וצכל הספרים איתא מלל. ובמדגס בראשית רבה פסעה ע"ז ר"ל אמר הגמרת כמיב וצכל הספרים שלט כמיב הטהרת. ובצריטין דף לג ע"א מחספוט ד"ה אשר דרש"י כ' דהכמיב ויקרא כ"ה אשר לא חומה וסס כמנו והכמיב אשר לו ווסקיי לא ובפסחים שלנו הכמיב לא צא"ק והקרי לו כמ"ש החי"ט שם:

והקרי לו כמ"ש החי"ט שם:

ביה קרא דכתיב **צואת עמשא שם אבשלום תחת יואב** **ט(שר)** **הצבא ועמשא בן איש ושמו יורא הישראלי אשר בא אל אביגיל בת נחש אחות צרויה אם יואב וכי בת נחש הואי והלא בת ישי הואי דכתיב יואחיותיהן צרויה ואביגיל אלא בת מי שמת בעטיו של נחש מני אלימא תנא דמלאכי השרת והא איכא משה ואהרן אלא לאו ר"ש בן אלעזר היא ויש"מ יש מיתה בלא חטא ויש יסורין בלא עון ותיובתא דרב אמי * תיובתא: א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן כל האומר ראובן חטא אינו אלא מועה שנאמר ויהיו בני יעקב שנים עשר מלמד שכולן שקולים כאחת אלא מה אני מקיים וישכב את בלהה פילגש אביו מלמד שבלבל מצעו של אביו ומעלה עליו הכתוב כאילו שכב עמה תניא ר"ש בן אלעזר אומר מוצל אותו צדיק מאותו עון ולא בא מעשה זה לידו אפשר עתיד זרעו לעמוד על הר עיבל ולומר * ארור שוכב עם אשת אביו ויבא חטא זה לידו אלא מה אני מקיים וישכב את בלהה פילגש אביו עלבון אמו תבע אמר אם אחות אמי היתה צרה לאמי שפחת אחות אמי תהא צרה לאמי עמד ובלבל את מצעה אחרים אומרים שתי מצעות בלבל אחת של שכינה ואחת של אביו והיינו דכתיב וזו חללת יצועי עלה ט(אל תקרי יצועי אלא יצועיי) כתנאי פחו כמים אל תותר ר' אליעזר אומר פותה חבתה זלתה ר' יהושע אומר פסעתה על דת חמאת זנית ר"ג אומר פיללתה חלתה זרחה תפלתך אמר ר"ג עדיין צריבין אנו למודעי ר' אלעזר המודעי אומר הפוך את התיבה ודורשה ט ועזעתה הרתעתה פרחה חטא ממך רבא אמר ואמרי לה ר' ירמיה בר אבא זכרת עונשו של דבר חלית עצמך חולי גדול פירשת מלחטוא: ראובן בני עלי בני שמואל דוד ושלמה ויואש סימון: "אמר ר' שמואל בר נחמני א"ר יונתן כל האומר בני עלי חטאו אינו אלא מועה שנאמר * ושם שני בני עלי (עם ארון ברית האלהים) חפני ופנחס כהנים לה' סבר לה כרב דאמר רב פנחס לא חטא מקיש חפני לפנחס מה פנחס לא חטא אף חפני לא חטא אלא מה אני מקיים * אשר ישכבון את הנשים מתוך ששהו את קיניהן שלא הלכו אצל בעליהן מעלה עליהן הכתוב כאילו שכבס גופא אמר רב פנחס לא חטא שנאמר וואחיה בן אחיעזב אחי אי כבוד בן פנחס בן עלי כהן ה' וגו' אפשר חטא בא לידו והכתוב מייחסו והלא כבר נאמר ייכרת ה' לאיש אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה לה' צבאות ט(אם ישראל הוא לא יהיה לו ער בחכמים ולא עונה בתלמידים ואם כהן הוא לא יהיה לו בן מגיש מנחה אלא לאו שמע מינה פנחס לא חטא אלא הא כטיב * אשר ישכבון ט(ישכבן כטיב והכתיב אל בני כי לא טובה השמועה א"ר נחמן בר יצחק בני כטיב והכתיב מעעירים א"ר הונא בריה דרב יהושע מעעירים כטיב והכתיב בני בליעל מתוך שהיה לו לפנחס למחות לחפני ולא מיחה מעלה עליו הכתוב כאילו חטא א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן כל האומר בניי**

השמועה אשר אנכי שומע מעצירים **עס ה'.** אציהס היה מוכיחס: **והא כטיב מעצירים אמר** **רב הונא צריה דרב יהושע מעצירים כטיב.** קשה צעיני שם החכס המזכר כאן כי אומר אני שטעות גדול הוא ול"ג לה להא מילתא שהרי צספרים מוגהים כטיב מעצירים וגס בצמסורה הגדולה צמקוס שמניוין שם כל הציצות דלל כטיב צבן יו"ד וקורין ולא נמנה זה והס מגויין ע"פ החשבון. וזו אינה קשיא דהאי מעצירים לאו לשון עזריה הוא אלא לשון ועצירו קול צמחנה (שמות לו) וה"ק להו לא טובה השמועה אשר אנכי שומע את עס ה' מעצירים ומכריזין וקובלים עלינס והאי שמוע הוא ואעס ה' קאי ולאז עזריה שם עזריה הו עזריהם ולאז אומר בניי

השמועה אשר אנכי שומע מעצירים **עס ה'.** אציהס היה מוכיחס: **והא כטיב מעצירים אמר** **רב הונא צריה דרב יהושע מעצירים כטיב.** קשה צעיני שם החכס המזכר כאן כי אומר אני שטעות גדול הוא ול"ג לה להא מילתא שהרי צספרים מוגהים כטיב מעצירים וגס בצמסורה הגדולה צמקוס שמניוין שם כל הציצות דלל כטיב צבן יו"ד וקורין ולא נמנה זה והס מגויין ע"פ החשבון. וזו אינה קשיא דהאי מעצירים לאו לשון עזריה הוא אלא לשון ועצירו קול צמחנה (שמות לו) וה"ק להו לא טובה השמועה אשר אנכי שומע את עס ה' מעצירים ומכריזין וקובלים עלינס והאי שמוע הוא ואעס ה' קאי ולאז עזריה שם עזריה הו עזריהם ולאז אומר בניי

השמועה אשר אנכי שומע מעצירים **עס ה'.** אציהס היה מוכיחס: **והא כטיב מעצירים אמר** **רב הונא צריה דרב יהושע מעצירים כטיב.** קשה צעיני שם החכס המזכר כאן כי אומר אני שטעות גדול הוא ול"ג לה להא מילתא שהרי צספרים מוגהים כטיב מעצירים וגס בצמסורה הגדולה צמקוס שמניוין שם כל הציצות דלל כטיב צבן יו"ד וקורין ולא נמנה זה והס מגויין ע"פ החשבון. וזו אינה קשיא דהאי מעצירים לאו לשון עזריה הוא אלא לשון ועצירו קול צמחנה (שמות לו) וה"ק להו לא טובה השמועה אשר אנכי שומע את עס ה' מעצירים ומכריזין וקובלים עלינס והאי שמוע הוא ואעס ה' קאי ולאז עזריה שם עזריה הו עזריהם ולאז אומר בניי

השמועה אשר אנכי שומע מעצירים **עס ה'.** אציהס היה מוכיחס: **והא כטיב מעצירים אמר** **רב הונא צריה דרב יהושע מעצירים כטיב.** קשה צעיני שם החכס המזכר כאן כי אומר אני שטעות גדול הוא ול"ג לה להא מילתא שהרי צספרים מוגהים כטיב מעצירים וגס בצמסורה הגדולה צמקוס שמניוין שם כל הציצות דלל כטיב צבן יו"ד וקורין ולא נמנה זה והס מגויין ע"פ החשבון. וזו אינה קשיא דהאי מעצירים לאו לשון עזריה הוא אלא לשון ועצירו קול צמחנה (שמות לו) וה"ק להו לא טובה השמועה אשר אנכי שומע את עס ה' מעצירים ומכריזין וקובלים עלינס והאי שמוע הוא ואעס ה' קאי ולאז עזריה שם עזריה הו עזריהם ולאז אומר בניי

השמועה אשר אנכי שומע מעצירים **עס ה'.** אציהס היה מוכיחס: **והא כטיב מעצירים אמר** **רב הונא צריה דרב יהושע מעצירים כטיב.**

קשה צעיני שם החכס המזכר כאן כי אומר אני שטעות גדול הוא ול"ג לה להא מילתא שהרי צספרים מוגהים כטיב מעצירים וגס בצמסורה הגדולה צמקוס שמניוין שם כל הציצות דלל כטיב צבן יו"ד וקורין ולא נמנה זה והס מגויין ע"פ החשבון. וזו אינה קשיא דהאי מעצירים לאו לשון עזריה הוא אלא לשון ועצירו קול צמחנה (שמות לו) וה"ק להו לא טובה השמועה אשר אנכי שומע את עס ה' מעצירים ומכריזין וקובלים עלינס והאי שמוע הוא ואעס ה' קאי ולאז עזריה שם עזריה הו עזריהם ולאז אומר בניי

השמועה אשר אנכי שומע מעצירים **עס ה'.** אציהס היה מוכיחס: **והא כטיב מעצירים אמר** **רב הונא צריה דרב יהושע מעצירים כטיב.**

קשה צעיני שם החכס המזכר כאן כי אומר אני שטעות גדול הוא ול"ג לה להא מילתא שהרי צספרים מוגהים כטיב מעצירים וגס בצמסורה הגדולה צמקוס שמניוין שם כל הציצות דלל כטיב צבן יו"ד וקורין ולא נמנה זה והס מג